

Column "Bevlogenheid" – Ria Keijzer – Meeuwse, 8 mei 2020

Uit een onderzoek blijkt dat bevlogen personeel van een organisatie zorgt voor 27% minder verzuim, 62% minder veiligheidsincidenten, 18% meer productiviteit, 12% meer klantgroei en 12% extra rendement.

Bevlogenheid. Waar hebben we het over? Bevlogenheid wordt in dit bedrijfskundig onderzoek omschreven als een krachtencombinatie van toewijding en energie. De ideale mix voor een gevierde carrière en, wie weet, voor een gelukkig leven.

In de kerk associëren we bevlogenheid vooral met inspiratie. Letterlijk is inspiratie te vertalen met: inblazing, bezieling. Daarin hoor je al meteen een belangrijk kenmerk: inspiratie komt van buiten en is niet uit onszelf te halen. Probeer het naar eens, om bij jezelf, in je eigen oren, adem naar binnen te blazen. Dat is technisch volstrekt onmogelijk. Nee, niemand kan zichzelf inspireren. Dat kan alleen *iemand* anders of *iets* anders - buiten jou.

In de Bijbel zijn inspiratie of bevlogenheid gewichtige woorden. Als ze voorkomen zit er altijd beweging:

- In het eerste Bijbelboek - Genesis - zien we het Hebreeuwse woord Ruach. De wind die daar waait is een scheppende kracht, die onderscheid brengt tussen goed en kwaad, tussen licht en donker; die wekt leven en brengt mensen tot keuzemogelijkheden.
- De Pneuma (uit het Grieks) in het nieuwe testament leert ons dat er adem nodig is om te leven.
- Spiritus is latijn en we herkennen er het engelse woord spirit in. Spirit geeft kleur aan schijnbaar gewone gebeurtenissen en vormt de innerlijke kracht om als mens te groeien en te bloeien.

Inspiratie is dus adem, creativiteit, onderscheidingsvermogen, passie, enthousiasme. Dat wordt je geschonken EN het maakt je bevlogen.

Bij de voorbereidingen van 4 mei kwam een boekje ter sprake met de titel "Een jihad van liefde". De titel oogt op het eerste gezicht verwarrend, omdat je bij jihad aan terreur denkt en niet aan liefde. Maar 'jihad' betekent volgens de schrijver letterlijk 'inspanning'. Het boekje bevat dagboeknotities van Mohamed El Bachiri, vader van drie kleine kinderen en gelukkig getrouwd met lerares Loubna. Hun geluk wordt echter wreed verstoord door de terroristische aanslag in de Brusselse metro, enkele jaren geleden, waarbij Loubna omkomt. De Belgische journalist David van Reybrouck wijdde hier een boekje aan. Wat maakt dit boekje zo bijzonder? Mohamed, die vader dus, spreekt zich in alle kwetsbaarheid uit over zijn verdriet; alle gevoelens mogen er zijn. Hij weigert echter te haten en hoopt dat zijn kinderen hem hierin volgen. Hij wil een andere weg gaan dan die van vergelding of boosheid-die-nooit-over-gaat. Zijn kinderen horen hun vertrouwen in mensen te bewaren, ondanks wat hen is aangedaan. Hij laat zich inspireren door de goede geest die at mogelijk maakt.

Er staan veel ontroerende, prikkelende bevlogen teksten in het boekje. Goed voor een gesprek of eigen bezinning. Hoofdmotto is: heb elkaar lief, wat er ook gebeurt. Laat boosheid of wraak geen drijfveer zijn; ze lonen niet en ze blokkeren je geluk.

Ik wens u een bevlogen tijd toe op weg naar Pinksteren. Wees ontvankelijk voor wat enthousiast maakt, ontketen een jihad van liefde en geef al je positieve kracht om de wereld liefdevoller te maken.